

poczatek tekstu

[Sędzia sprawozdawca 00:00:00.269]

Formę pisemną. Uzasadnienie, początek uzasadnienia. Zaskarżonym wyrokiem z 21 grudnia 2015 roku Sąd Rejonowy w Łowiczu w sprawie z powództwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w R. przeciwko Zespołowi (...) w Ł. o zapłatę kwoty 45.946 złotych 22 groszy po pierwsze - umorzył postępowanie w zakresie kwoty 29 złotych 97 groszy, po drugie - oddalił powództwo w pozostałej części, po trzecie - zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2.417 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2.400 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Z rozstrzygnięciem tym nie zgodziła się strona powodowa i w wywiezionej apelacji zarzucono: naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na treść orzeczenia, to jest artykułu 207 paragraf 3 oraz paragraf 6 kpc w związku z artykułem 162 kpc przez jego niezastosowanie i oddalenie wniosków dowodowych zawartych w piśmie powoda z dnia 6 listopada 2015 roku jako spóźniony, artykułu 217 paragraf 2 kpc w związku ze 162 przez błędną wykładnię i oddalenie wniosków zawartych w piśmie powoda z 6 listopada jako spóźniony, artykułu 233 kpc przez przyjęcie, że noty księgowe wystawione przez powoda nie stanowią dowodu potwierdzającego wysokość dochodzonej pozewem kwoty; naruszenie przepisów prawa materialnego artykułu 483 kc przez błędną wykładnię polegające na przyjęciu, że zastrzeżenie kary umownej na wypadek rozwiązania umowy przez odbiorcę energii elektrycznej przed terminem jej obowiązywania z przyczyn nieleżących po stronie sprzedawcy nie pows..., powoduje powstania szkody i nie stanowi niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania pieniężnego, za które odpowiedzialność ponosi dłużnik; naruszenie artykułu 4j ustęp 3 Ustawy z 10 kwietnia 97 prawa energetycznego przez jego niezastosowanie i w konsekwencji uznanie, że brak jest podstaw prawnych do poniesienia przez odbiorcę kosztów odszkodowania zastrzeżonych w umowie. I w oparciu o te zarzuty wnosi się o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz orzeczenie o kosztach procesu. Sąd Okręgowy zważył co następuje. Apelacja jest bezzasadna. Sąd Okręgowy w całości aprobuje i przyjmuje jako swoje ustalenia poczynione przez Sąd Rejonowy. Ustalenia te są logiczne, strona powodowa nie przedstawiła jakichkolwiek argumentów poza polemiką z prawidłowymi ustaleniami poczynionymi przez Sąd Rejonowy. W sprawie powód dochodził kary umownej, za odstąpienie od umowy dostarczania energii elektrycznej. Kara ta miała być obliczona jako iloczyn ilości energii elektrycznej dla okresu pozostałego dla terminu obowiązywania indywidualnych warunków umowy na podstawie średniego zużycia odbiorcy z okresu 12 miesięcy oraz stawki jednostkowej w wysokości 50 złotych za megawat. Uznać należy, iż istnieją podstawy materialnoprawne do dochodzenia co do zasady zapłaty kary umownej. Zdaniem Sądu Okręgowego jednak powództwo nie może być uwzględnione z uwagi na nieudowodnienie jego wysokości. W tym zakresie należy podzielić stanowisko Sądu Rejonowego, iż strona powodowa nie wykazała w toku procesu wysokości należnej kwoty, mianowicie nie został wykazany jeden ze składników jakim jest ilość zużytej energii w poszcze..., w okresach poprzedzających odstąpienie od umowy. Dane te są niezbędne do wyliczenia wysokości kary umownej. Podnieść należy, iż Sąd Okręgowy podziela w całości stanowisko Sądu Rejonowego, że nie doszło do udowodnienia roszczenia i ilości zużywanej energii. W tym zakresie wskazać trzeba, że pełnomocnik powoda już w pierwszym piśmie pochodzącym z Sądu został zobowiązany do zgłoszenia dowodów uzasadniających wysokość i zasadę roszczenia pod rygorem pominięcia później zgłoszonych dowodów. Pozwany, znaczy powód mimo tego wezwania złożył jedynie noty księgowe, natomiast nie złożył żadnych dokumentów wskazujących jak kształtowała się wysokość zużywanej energii. A wskazać trzeba, że pozwany już w sprzeciwie zanegował przedstawione przez stronę powodową wyliczenie. Dlatego też stwierdzić należy, że Sąd Rejonowy zasadnie na podstawie artykułu 207 paragraf 6 zwrócił złożone dopiero 14 listopada 2015 roku pismo zawierające stosowane wyliczenie. Podnieść przy tym trzeba, że wezwanie Sądu nie ograniczyło się do jednego wezwania pełnomocnika notabene reprezentowanego przez profesjonalistę, ale było to powtórne wezwanie. Na oba te wezwania było, był brak reakcji ze strony zobowiązanego do dowodzenia swych racji i tak jak wspomniano zostało to złożone dopiero 14 listopada 2015 roku. W tym kontekście za zasadne uznać należy również oddalenie wniosku dowodowego przez Sąd Rejonowy na rozprawie z 7 grudnia 2015 roku stosownego wniosku dowodowego zawierającego zestawienie, z uwagi na to, że zostało to prawidłowo uznane za dowód spóźniony. Według Sądu Okręgowego decyzja procesowa Sądu Rejonowego co do omawianego dowodu nie naruszała normy artykułu 207 paragraf 6 kpc, ponieważ została poprzedzona ustaleniem, że strona powodowa powinna była przywołać ten dowód wcześniej ze względu na jego związek ze zgłoszonymi już twierdzeniami. W sprawie nie występowały zaś żadne inne

wyjątkowe okoliczności przemawiające za uwzględnieniem tego wniosku, jak na przykład rażąca nieporadność strony, która nie jest w stanie sprostować ciężarowi wspierania procesu. Wskazać trzeba, że po stronie powodowej występuje podmiot, który profesjonalnie zajmuje się dostarczaniem energii i który to był w toku procesu reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika. Wbrew twierdzeniom skarżącego istnienie między stronami okoliczności spornych, które nie zostały dostatecznie wyjaśnione nie stoi na przeszkodzie zastosowaniu rygoru artykułu 207 paragraf 6 kpc skoro w obecnym stanie prawnym możliwość zamknięcia rozprawy nie jest uzależniona od wyrażenia przez Sąd stanowiska co do dostatecznego wyjaśnienia sprawy, a jest to konsekwencją przyjętego modelu procesu cywilnego, w którym Sąd nie ponosi odpowiedzialności za wynik postępowania dowodowego, co znajduje odzwierciedlenie od dyspozycji artykułu 224 paragraf 1 kpc. Dlatego też z mocy artykułu 385 kpc Sąd oddalił apelację jako bezzasadną. O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania odwoławczego na podstawie artykułu 98 kpc w związku z artykułem 391 paragraf 1 kpc.

[koniec 00:10:20.177]